

आंतरराष्ट्रीय बहुभाषिक शोध पत्रिका

प्रिंटिंग एरिया

Printing Area International Interdisciplinary Research
Journal in Marathi, Hindi & English Languages

January 2022, Issue-85, Vol-01

Editor

Dr. Bapu g. Gholap

(M.A.Mar.& Pol.Sci.,B.Ed.Ph.D.NET.)

"Printed by: Harshwardhan Publication Pvt.Ltd. Published by Ghodke Archana Rajendra & Printed & published at Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.,At.Post. Limbaganesh Dist,Beed -431122 (Maharashtra) and Editor Dr. Gholap Bapu Ganpat.

Harshwardhan Publication Pvt.Ltd.

Reg.No.U74120 MH2013 PTC 251205

At.Post.Limbaganesh,Tq.Dist.Beed

Pin-431126 (Maharashtra) Cell:07588057695,09850203295

harshwardhanpubli@gmail.com, vidyawarta@gmail.com

All Types Educational & Reference Book Publisher & Distributors / www.vidyawarta.com

Editorial Board & review Committee• **Chief Editor****Dr Gholap Bapu Ganpat**

Parli_Vaijnath, Dist. Beed Pin-431515 (Maharashtra)

9850203295, 7588057695

vidyawarta@gmail.com• **M.Saleem**

saien Ghulam street

Fatehgarh Sialkot city

Pakistan. Phone Nr. 0092 3007134022

saleem.1938@hotmail.com• **Dr. Momin Mujtaba**

Faculty Member, Dept. of Business Admin.

Prince Salman Bin AbdulAziz University

Ministry of Higher Education, Kingdom of Saudi

Arabia, Tel No.: +966-17862370 Extn: 1122

• **N.Nagendrakumar**

115/478, Campus road,

Konesapuri, Nilaveli (Postal code-31010),

Trincomalee, Sri Lanka

nagendrakumarn@esn.ac.lk• **Dr. Vikas Sudam Padalkar**vikaspadalkar@gmail.com

Cell. +91 98908 13228 (India),

+ 81 90969 83228 (Japan)

• **Dr. Wankhede Umakant**

Navgan College, Parli -v Dist. Beed

Pin 431126 Maharashtra

Mobi. 9421336952

umakantwankhede@rediffmail.com• **Dr. Basantani Vinita**

B-2/8, Sukhwani Paradise,

Behind Hotel Ganesh, Pimpri,

Pune-17 Cell: 09405429484,

• **Dr. Bharat Upadhya**

Post. Warnanagar, Tq. Panhala,

Dist. Kolhapur-4316113

Mobi. 7588266926

• **Jubraj Khamari**

AT/PO - Sarkanda, P.S./Block - Sohela

Via/Dist. - Bargarh, Pin - 768028 (Orissa)

Mob. No. - 09827983437

jubrajkhamari@gmail.com

MISS. VARSHA ANILRAO TIDKE

FULE-AMBEDKAR COLLEGE OF SOCIAL WORK,

HANUMAN NAGAR, REVENUE COLONY, GADCHIROLI

9421857700

varshaatidke21@gmail.com• **Dr. Wagh Anand**

Dept. Of Lifelong Learning and Extension

Dr B A M U Aurangabad pin 431004

Mobi. 9545778985

wagh.anand915@gmail.com• **Dr. Ambhore Shankar**

Jalna, Maharashtra

shankar296@gmail.com

Mobi. 9422215556

Ms. Trushna Sudhakar Kalambe

66, Ayodhyanager behind Sai mandir

Nagpur -440024

Email: trushna.kalambe@gmail.com• **Prof. Surwade Yogesh**

Dept. Of Library, Dr B A M U Aurangabad , Pin 431004

Cell No: +919860768499

yogeshps85@gmail.com• **Dr. Deepak Vishwasrao Patil,**

At. Post. Saundhane, Near

Kalavishwa Computer, Tq. Dist. Dhule-424002.

Mobi. 9923811609

patildipak22583@gmail.com• **Dr. Vidhya. M. Patwari**

Vanshree Nagar, Behind Hotel

Dawat, Mantha Road, Jalna-431203

Mobi. 9422479302

patwarivm@rediffmail.com• **Dr. Varma Anju**

Assistant Professor, Dept. of Education,

Sikkim University 6th Mile, Samdur Tadong-737102

GANGTOK - Sikkim, (M. 8001605914)

anjuverma2009@rediffmail.com• **Dr. Dinesh Kumar Charan**

Associate Professor and HOD-History Dept.,

Govt. Lohia College Churu (Rajasthan) India

Pin- 331001

13) डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर व चांभार समाज
डॉ.वाघमारे प्रकाश संभाजी, जि.हिंगोली	49
14) उत्तुंग व्यक्तिमत्व: डॉ. ए.पी.जे.अब्दुल कलाम
डॉ.शरद पवार, जि.सातारा	57
15) नंदुरबार तालुक्यातील भिल्ल जमातीचे सामाजिक सांस्कृतिक जीवनदर्शन
डॉ.एम.जी.मोरे, जि.जालना	61
16) गोंड आदिवासीतील सामाजिक संरचनात्मक बदलाचे अध्ययन
डॉ. बबन पवनदास मेश्राम, गोंदिया	63
17) महिला व मानवाधिकार
प्रा. डॉ. प्रिया भा. बोचे, सिंदखेडराजा	67
18) गांधीजी को सहयोगी से असहयोगी बनाने वाले तत्व व उनका भारतीय राजनीति ...
डॉ. अजय शंकर यादव, (झाँसी)	71
19) भारतीय अर्थव्यवस्था की समस्याएं एवं समाधान
डॉ० अनूप कुमार, बरेली	74
20) आधुनिक हिंदी के स्वच्छंदतावादी कवि प्रोफेसर केसरी कुमार
Dr.Arvinde Singh Arora, Hoshiarpur, Punjab	79
21) बदलते अर्न्तराष्ट्रीय परिवेश में भारत—नेपाल सम्बन्ध
डॉ. दीर्घपाल सिंह भण्डारी, टिहरी गढ़वाल, (उत्तराखण्ड)	81
22) आधुनिक समाज में संचार संस्कृति द्वारा सामाजिक परिवर्तन: एक समाजशास्त्रीय ...
कवीन्द्र सिंह बोर, (ऊधमसिंह नगर)	87
23) राजेंद्र यादव के उपन्यासों में नारी
डॉ. रत्नमाला धारबा धुळे, जि.हिंगोली	90
24) The Impact of Covid-19 on Banking Sector in India
Dr. Gorakhnath Eknath Wakle, Nashik, Maharashtra	93
25) कुइयांजान उपन्यास में वर्णित राजनीतिक परिदृश्य
तेज प्रकाश जोशी, अल्मोड़ा (उत्तराखण्ड)	100

महिला व मानवाधिकार

प्रा. डॉ. प्रिया भा. बोचे

संत भगवान बाबा कला महाविद्यालय, सिंदखेडराजा

स्तावना:

जगातील विभिन्न देशात स्त्री-पुरुषांकरीता समान अधिकार न्य करण्यात आले आहेत. संयुक्त राष्ट्रसंघाने मानवी हक्काचा हरनामा स्विकारून आज ७३ वर्षे होत आहेत तरीही आज हला व त्यांचे अधिकार सुरक्षित आहे काय? हा प्रश्न अनुत्तरीय असला तरी संयुक्त राष्ट्र संघाच्या सदस्य राष्ट्रांनी महिलांचे हक्क व सुरक्षितता याकरीता प्रयत्न केले आहेत. असे असले तरी भारत, म्युस्लम देश व अन्य विकसनशिल देशात स्त्रियांवरील अन्याय-अत्याचार नित्याची बाब आहे. इंग्लंड, अमेरिका आणि युरोपातील इतर देशात आजही स्त्रियांना पुरुषांच्या अत्याचाराला बळी पडावे लागते. आज राष्ट्रीय आणि आंतरराष्ट्रीय क्षेत्रात मानवी हक्क चर्चेचा विषय बनला आहे. आजही जगातील अनेक देशात महिलांवर अन्याय होत आहे व अन्याय करणारे निर्दोष सुटत आहेत. आंतरराष्ट्रीय स्तरावर मानव अधिकार स्विकृत करूनही त्याची योग्य अंमलबजावणीचा अभाव आहे. मानव अधिकाराचे हनन झाल्यास आंतरराष्ट्रीय स्तरावर त्याची दखल घेवून दोषीविरुद्ध कार्यवाही करणारी प्रबल सत्ता नाही, याचाच फायदा विभिन्न देश व तेथील अन्याय करणारे घेतात. पहिल्या व दुसऱ्या जागतिक महायुद्धात मानवी हक्क, मानवी जीवन आणि प्रतिष्ठा यांचे प्रचंड मोठ्या प्रमाणात उल्लंघन झाले असे पुन्हा होवू नये या पार्श्वभूमीवर मुलभूत मानवी हक्क, मानवी प्रतिष्ठा आणि व्यक्तीचे मूल्य आणि स्त्री-पुरुष समानता याच्यावरील विश्वास पुनर्स्थापित करण्याकरीता मानवी हक्काचा जाहिरनामा स्विकृत करण्यात आला, याची योग्य अंमलबजावणी करणे सदस्य राष्ट्रांची कर्तव्य ठरते.

उद्दीष्टे:

१) मानवी हक्क संरक्षण कायद्याची मुलभूत संकल्पना समजावून घेते.

२) मानवी हक्क संरक्षण कायद्यातील तरतुदीचे विवेचन

करणे.

३) मानवी हक्क जपणाऱ्या वैधानिक यंत्रणांची माहिती जाणून घेणे.

४) भारतातील मानवी हक्काचे संरक्षण व अंमलबजावणी करणाऱ्या वैधानिक यंत्रणांची माहितीचे अध्ययन.

५) मानवी हक्काच्या संरक्षण आणि संवर्धनात सुसंस्कृत समाजाची भूमिका.

महत्त्व:

अमेरिकेत १९६० साली Women's studies ची सुरुवात झाली. १९७५ नंतर या अध्ययनाला जोरदार चालना मिळाली. एक स्वतंत्र ज्ञान शाखा म्हणून स्त्री अध्ययनाचा विकास होवू लागला. जागतिक स्तरावर झालेल्या अध्ययनातून विकसित राष्ट्रातील स्त्रीया, आशिया खंडातील स्त्रीया व तिसऱ्या जगातील स्त्रीयांच्या दर्जाच्या (Status) तुलनेत भारतीय स्त्रीयांचा दर्जा कसा आहे, याचे अध्ययन या शोधनिबंधात केले आहे. U.N.O. ने मानवी हक्काचा जाहिरनामा स्विकारल्यानंतर अनेक देशांनी त्याची अंमलबजावणी केली. तद्वतच भारताने सुद्धा आपल्या घटनेत स्त्रीयांचा दर्जात वाढ करण्याच्या हेतूने अनेक तरतुदी व त्या अनुषंगाने अनेक कायदे व नियम तयार केले. स्त्रीयांना समान अधिकार, समान संधी, समान शिक्षण, समान आरोग्य, समान सत्ता व समान प्रतिष्ठा स्वातंत्र्यप्राप्तीनंतर मिळते की नाही याचा शोध घेण्याचा प्रयत्न प्रस्तुत शोधनिबंधात केला आहे. मानवी अधिकार व भारतीय स्त्रीयांची प्रतिष्ठा त्याकरीता केलेल्या अंमलबजावणीचा आढावा घेतल्यास पुढील प्रवासाची दिशा यातून मिळेल याकरीता हे संशोधन महत्त्वाचे आहे.

मानवाधिकार (Human Right):

Human rights are those rights to which an individual is entitled by virtue of his status as a human being. The scope of human right is very wide. They set the standards for the provision and expansion of civil, political and social-economic rights.1

मानवाधिकार ही संकल्पना फार जुनी असून याचा जन्मच शोषण आणि अत्याचारातून झाला आहे. मौराचार्या हा प्रथम दस्तऐवज होय. १७८९ चो फ्रान्स राज्यक्रांती, बिल ऑफ नाईट, इत्यादींनी मानवाधिकाराचा विचार मांडला तरी द्वितीय विश्वयुद्धात मानवाधिकाराचे प्रचंड प्रमाणात उल्लंघन केले. त्यातूनच मानवाधिकाराचा सुरक्षिततेकरीता १० डिसेंबर १९४८ ला मानवाधिकाराचा जाहिरनामा स्विकारला. त्यातील तरतुदी ह्या सदस्य

राष्ट्रांना बंधनकारक राहतील असे नमूद आहे. This declaration contains 30 articles, apart from its preamble. Its preamble states that the recognition of the inherent dignity and equality of all human beings and their inalienable rights is the foundation of freedom, justice and peace in the world.

मानवाधिकार आयोगाने आपले कार्य जानेवारी १९४७ पासून श्रीमती फ्रँकलीन डी रूझवेल्ट यांच्या अध्यक्षतेत प्रारंभ केला. १० डिसेंबर १९४८ मानवाधिकारी घोषणा संयुक्त राष्ट्रसंघाच्या महासभेने केली.

मानवाधिकार व भारतीय महिलांची प्रतिष्ठा:

मानवाधिकाराच्या संदर्भात भारतीय महिलांची प्रतिष्ठा याचा आढावा प्राचीन कालखंडापासून घेण संयुक्तीक ठरेल. भारतीय स्त्री प्राचीन काळापासून दुय्यम स्थानी होती असा समज रूढ आहे. परंतु इतिहासातील एक कालखंड निश्चितच स्त्रियांना मानाचे स्थान देणारा होता. वैदिक कालखंडात समाजात स्त्रीची स्थिती समाधानकारक होती. इतर वैदिक कालखंडात म्हणजे मनुस्मृती सारख्या ग्रंथाची रचना होत होती, तेव्हा स्त्रियांचा दर्जा खालावत चालला होता. बौद्ध व जैन धर्माच्या उदयाने स्त्रियांना समान मानून ज्ञानाची दालने खुली करून दिली. थोडक्यात प्राचीन कालखंडामध्ये स्त्रीच्या दर्जात प्रचंड स्थित्यंतर घडून आले. मुक्तीकडून गुलामीकडे होणारी वाटचाल पुढील काळात जास्त वेगाने झाली. मध्ययुगीन कालखंड हा भारतीय स्त्रियांच्या जीवनातील अंधकारमय कालखंड आहे. या कालखंडात स्त्रियांना आर्थिक, सामाजिक, शैक्षणिक, धार्मिक, राजकीय असे सर्वच हक्क नाकारण्यात आले. स्त्रीजीवन पूर्णतः पुरुषाधीन व परावलंबी होते.

एकोणीसाव्या शतकात भारतीय स्त्रीची प्रतिष्ठा पूर्वीप्रमाणेच होती, फक्त त्यात बदलास सुरुवात झाली होती. एकोणविसाव्या शतकाच्या उत्तरार्धात स्त्रियांनी व्यावसायिक क्षेत्रात पाऊल टाकले त्याचे फलीत म्हणजे आज शिक्षिका, प्राध्यापिका, डॉक्टर, वकील, इंजिनिअर, प्रशासकीय अधिकारी, संशोधक, नर्स इ. विभिन्न क्षेत्रात अनेक स्त्रिया समर्थपणे कार्य करीत आहेत.

भारतीय संविधान व मानवाधिकार:

संयुक्त राष्ट्रसंघाने मानवाधिकाराच्या संदर्भात उल्लेखनीय कामगिरी केली. भारतीय संविधानात स्त्रियांच्या प्रतिष्ठेसंदर्भात अनेक तरतुदी मानवाधिकाराच्या सनदेला अनुसरून करण्यात आल्या. UNO declaration of human rights the International

convention of economics, social and cultural rights. The International convention on civil political rights all accepts this principles Article 14 of Constitution of India 15 also.

Regarding the human rights of women, the general Assembly has passed the resolution;

1) Discrimination (employment and occupation) convention general conference of International labour organization 42nd session 25th Jan. 1958

2) Convention again discrimination in education, general conference of UNESCO 14th Dec., 1960.

3) Convention of suppression of the traffic in person, general assembly resolution 317 2nd Dec., 1957.

4) Declaration of protection of women and children in emergency armed conflict.

5) Convention on elimination of all kinds of discrimination against women 1979.

6) Convention on nationality of married women, general assembly resolution 29th Jan., 1957.

The World Conference human rights held on Vienna in 1993 to deliberate the issue of discrimination on the ground of Sex. The world conference held on China 1995 equal rights of women.

स्त्री प्रतिष्ठा व भारतीय संविधान:

भारतीय संविधानातील तरतुदीनुसार व स्वातंत्र्यपूर्व कालखंडात स्त्री प्रतिष्ठेला बाधा येणार नाही असे अनेक नियम बनविण्यात आले.

१) स्वातंत्र्यपूर्व कालखंड: सती प्रथा निषेध अधिनियम (१८२९), बालविवाह विरोधक अधिनियम (१९२९), हिंदू विधवा पुनर्विवाह अधिनियम (१८५६), हिंदू स्त्रियांचा संपत्तीवरील अधिकार नियम (१९३७), विशेष विवाह अधिनियम (१८७२, १९२३, १९५४), हिंदू विवाहीत (वेगळ्या राहिल्यास) भरण पोषण अधिकार अधिनियम (१९४६), हिंदू विवाह नियोग्यता निवारण अधिनियम (१९४६).

२) स्वातंत्र्योत्तर कालखंड: हिंदू विवाह अधिनियम (१९५५), हिंदू उत्तराधिकार अधिनियम (१९५६), हिंदू दत्तक ग्रहण आणि भरण-पोषण अधिनियम (१९५६), स्त्रिया व मुलींचा अनैतिक व्यापार

विरोधक अधिनियम (१९५६), हंडा प्रतिबंधक अधिनियम (१९६१), चिकित्सा गर्भ समापन अधिनियम (१९७१), कन्या भ्रूण हत्या अधिनियम (१९९४, १९९९, २००३), घरेलू हिंसा अधिनियम (२००५), कारखाना अधिनियम (१९४८), खान अधिनियम (१९८२), मातृत्व लाभ अधिनियम (१९६१), समान वेतन अधिनियम (१९७६) असे सर्व अधिकार स्त्रियांची सुरक्षितता, प्रगती आणि कल्याणाच्या उद्देशाने बनविण्यात आले. समानता आणि सामाजिक न्याय सिद्धांताला प्राथमिकता देण्यात आली.

भारताच्या पंचवार्षिक योजनेत सुध्दा महिलांच्या प्रतिष्ठेकरीता प्रयत्न करण्यात आले. असे अनेक अधिनियम व विविध योजना बनविण्यात आल्या तरी अनेक समस्या आजही कायम आहेत. स्त्रियांवरील अत्याचारास आळा बसावा म्हणून बलात्कार विरोधी कायदा, स्त्रियांचे अश्लिल प्रदर्शन विरोधी कायदा (१९८०), समान कामाला समान वेतन कायदा (१९७४), मॅटर्निटी बॅनिफिट ॲक्ट (१९६१), ठेकेदार मजुर कायदा (१९७८).

भारतीय महिलांची सामाजिक, आर्थिक, राजकीय, वैद्यकीय, शैक्षणिक, कौटुंबिक कायदेविषयक प्रतिष्ठेचा आलेख निश्चितच प्रगती पथावर आहे. आज सामाजिक क्षेत्रात अनेक महिला आपले कर्तृत्व सिद्ध करून उच्च प्रतिष्ठा प्राप्त करीत आहेत. यामध्ये मदर तेरेसा, अरुणा रॉय, मेधा पाटकर, इत्यादी महिलांची प्रतिष्ठा जागतीक स्तरावर पोहचली आहे.

राजकीय क्षेत्रात पंचायत राज योजनेत ५० टक्के आरक्षण देवून महिलांची प्रतिष्ठा पुरुषांच्या तुलनेत निर्माण झाली आहे. यामध्ये अनेक महिलांनी सरपंच, सभापती व अध्यक्ष पदाची धुरा समर्थपणे सांभाळत योग्य निर्णय घेतले आहेत. यामध्ये अनेक स्त्रियांनी कर्तृत्व सिद्ध करून स्त्री जातीला प्रतिष्ठा प्राप्त करून दिली. यामध्ये डॉ. मधुलक्ष्मी रेड्डी, इंदिरा गांधी, लक्ष्मी मेनन, हंसा मेहता, तारकेश्वरी सिन्हा, विजयाराजे शिंदे, मनेका गांधी, मागरेट अल्वा, सुभद्रा जोशी, मृणाला मोरे, डॉ. नजमा हेपतुल्ला, राजकुमारी अमृत कौर, सुचेता कृपलानी, सोनिया गांधी, मायावती, प्रतिभाताई पाटील इत्यादींची प्रतिष्ठा सर्वोच्च स्थानी आहे.

खेळात महिलांनी प्रतिष्ठेचे स्थान मिळविले आहेत. पी.टी. उषा, कुंजराणी देवी, सानिया मिर्झा, मल्लेश्वरी, सायना नेहवाल या भारतीय स्त्रियांना प्रतिष्ठा प्राप्त झाली आहे. कला व मनोरंजनाच्या क्षेत्रात अनेक स्त्रियांनी प्रतिष्ठा प्राप्त झाली आहे. यामध्ये एम.एस. सुब्बालक्ष्मी, लता मंगेशकर, आशा भोसले, ऐश्वर्या रॉय, स्मिता पाटील, साहित्य क्षेत्रात अरुंधती रॉय, निता देसाई, शोभा डे, किरण देसाई तर कापॉरेट क्षेत्रात किरण मुजुमदार (Richest

Indian Women a Corporate Queen) M.D. of Biocan India, विद्या मोहन, छाबरीण, नैनालाल किरवानी, Sullaijja Firdia Motwani, Mallika Shriniwasan यांनी भारतीय स्त्रियांच्या प्रतिष्ठेला उभारी आणली आहे. Kalpana Chawala, Sunita Williams ह्या Universal Queen आहेत यांनी आपली प्रतिष्ठा आकाशाला भिडविली आहे.

शैक्षणिक क्षेत्रात डॉक्टर, इंजिनियर, व्यवस्थापन संशोधन, तंत्रज्ञान, संगणक क्षेत्रात उंच भरारी घेतली आहे. अशा अनेक क्षेत्रात भारतीय स्त्रियांची प्रतिष्ठा उंचावण्यास भारतीय घटनेने मानवाधिकाराच्या अनुषंगाने केलेल्या तरतुदी व विविध विधिनियमांची परिणतीच होय. विविध कायद्यांची अंमलबजावणी करून गुन्हेगाराला शिक्षा दिल्या आहेत, असे असले तरी स्त्री प्रतिष्ठेला बाधक ठरतील अशा अनेक बाबींची पूर्तता करणे आवश्यक आहे. स्त्री-भ्रूण हत्येचा विचार करता आजही स्त्रियांचे प्रमाण दर हजार १०२० (National Family Health Survey-5, 201-2021) आहे. दररोज गर्भजल परिक्षण करून अनेक स्त्री गर्भाला पोटातच अंत केला जात आहे.

शैक्षणिक प्रगतीचा आलेख महिला प्रतिष्ठेला उंच भरारी घेणारा असला तरी पुरुषांच्या तुलनेत महिलांचा १६.२५% कमी आहे (६४.६४%).

स्त्रियांवरील विविध अत्याचारांची आकडेवारीवरून महिलासंबंधी अन्यायाची दिवसेंदिवस वाढ होत आहे. महिला व मुलींच्या मानवाधिकारावर आघात करणारे गुन्हांचे प्रमाण जास्त आहे. यामध्ये शारीरिक, बौद्धिक, मानसिक, आर्थिक गुन्हांचे प्रमाण फार मोठे आहे. जागतीक स्तराचा विचार करता प्रत्येक १० पैकी ०६ महिला लैंगिक, शारीरिक, गुन्हाला बळी पडतात. जगात ने केलेल्या १० देशातील २४००० अभ्यासातील निष्कर्ष आहेत. शहरी भागातील १५ टक्के महिलांचा शारीरिक व लैंगिक छळ पतीकडून, जपान सारख्या प्रगत राष्ट्रात होते. २०१५ ते २०२१ पर्यंत स्त्रियांवरील विविध अत्याचाराचे प्रमाण सतत वाढत आहे. यामध्ये (Conviction rate, 2017-19) Rape, Kidnapping Abduction, Dowry Deaths, Torture, Molestation, Sexual Harassment, Importation of Girls, Immoral Traffic Act, Indecent Representation of Women (Prevention) Act, Dowry Prohibition Act या गुन्हांच्या अंतर्गत नमूद गुन्हांचे एकूण घटना अनुक्रमे २०१९, ६३.२, २३.७, ३५.६, १४.६, २१.९, ३८.५, २३.७ असे आहे. याचाच अर्थ स्त्रियांवरील गुन्हांचे प्रमाण सतत वाढत असून याची वाढ Per-

centage Variation 61% आहे (NCRB) २०२१ च्या अहवालानुसार राज्यसभेत मा. जितेंद्रसिंग मंत्री State for human affairs यांनी सांगितल्यानुसार West Bengal's गुन्हाच्या बाबतीत सर्वोच्च आहे. येथे एका वर्षा स्त्रीयांवरील अत्याचाराची नोंद २९१३३ आहे. आंध्र प्रदेश-२८२४६, उत्तर प्रदेश-२२६३९ (NCRB). IAC Crime Committee नुसार स्त्रीयांवरील गुन्हाचे प्रमाण मागील पाच वर्षात ८.८% वरून ९.४% पर्यंत (२००७-२०११) वाढले. Age group wise victims of Incest (Rape) cases during 2009. 10 वर्षांपर्यंत एकूण २४, १० ते १४-३१, १४ ते १८-७६, १८ ते ३०-१५८, ३० ते ५०-३१, ५० वर्षांपेक्षा जास्त-२, एकूण -३२२. Age groupwise victims of other (Rape) cases during 2009. 10 वर्षांपर्यंत-६८६, १० ते १४ वर्षांपर्यंत-१७२९, १४ ते १८ वर्षांपर्यंत-२८३६, १८ ते ३० वर्षांपर्यंत-१२६५४, ३० ते ५० वर्षांवरील-३०९३, ५० वर्षांपेक्षा जास्त ९३, एकूण-२१०९१, पाकीस्तानात मलालावर झालेल्या अन्याय अगदी बोलका आहे. अशा प्रकारे स्त्रीयांवरील अत्याचार दिवसेंदिवस वाढत आहे.

निष्कर्ष:

भारतीय शासनाने स्त्रीयांच्या प्रतिष्ठेला जपण्याकरीता केलेल्या कायद्यामुळे स्त्रीयांची प्रतिष्ठा उंचावली आहे. विधवा पुनर्विवाह कायद्यामुळे त्यांना विवाहीत महिलांचे सर्वाधिकारी प्राप्त झाले. बाल विधवांचे प्रमाण कमी झाले महिलांना संपत्तीचा अधिकार मिळाला, घटस्फोटाचा अधिकार पुरुषांच्या बरोबरीने मिळाला. विवाहाबाबत कायदेशीर संरक्षण मिळाले, स्त्रिपुरुष समानतेला भक्कम आधार मिळाला. आर्थिक प्रतिष्ठा प्राप्त झाली. सर्व शिक्षा अभियानामुळे मुलीच्या शिक्षणातील ड्राप रेट कमी झाला. साक्षर भारती मिशनमुळे स्त्रीयांचा literacy rates वाढला. The results of this is that India has world's largest number of professionally women. In fact that, India has the largest population of working women in the world and has more number of Doctor, Surgeon, Scientists, Professor, Advocate than the United States. यावरून भारतीय स्त्रीयांच्या प्रतिष्ठेचा आलेख चढला आहे, हे निश्चित आहे.

शिफारशी:

- १) स्त्रीयांकडे बघण्याचा दृष्टीकोनात असून सकारात्मक बदल होणे आवश्यक आहे.
- २) महिला संरक्षण विषयक कायद्याची अंमलबजावणी

योग्य पद्धतीने करण्याची गरज आहे.

३) जनसामान्यांमध्ये मानवाधिकाराबाबत जनजागृती आवश्यक आहे.

४) गुन्हेगाराला योग्य दंड करणे आवश्यक आहे.

तळटीपा:

१) Gouba, O.P. An Introduction to Political Theory, Macmillan Publishers India Ltd. Delhi, 2009, P. No.319

२) खडसे-बोर्डे सुनिता, खडसे संतोष केशव, ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्यातील स्त्रिया, शुभम पब्लिकेशन, पुणे २०२०, पान क्र.१७ ते २३.

संदर्भ ग्रंथ:

१) Gouba, O.P. An Introduction to Political Theory, Macmillan Publishers India Ltd. Delhi, 2009,

२) खडसे-बोर्डे सुनिता, खडसे संतोष केशव, ऐतिहासिक परिप्रेक्ष्यातील स्त्रिया, शुभम पब्लिकेशन, पुणे

३) घांगरेकर चिंतामण गणेश, भारतीय राज्यघटना (स्वरूप आणि राजकारण) श्री मंगेश प्रकाशन, नागपुर, १९९३

४) गव्हाणे-गोटे डॉ. शुभांगी, महिला सबलीकरण स्वरूप व समस्या, वरद पब्लिकेशन औरंगाबाद, २००४

५) शर्मा श्रीमती पुजा, महिलाएँ एवं मानवाधिकार, साग पब्लिशर्स, जयपुर, २०१२

६) सिंह बी.एन, सिंह जनमेजय, आधुनिकत्व एवं महिला सशक्तीकरण, रावल पब्लिकेशन, नई दिल्ली-२०१०

७) Report of the committee on crime statistics, Crime against women (Social Statistics Division Central Statistics Office Ministry of Statistics and Programme Implementation, New Delhi)

८) Crime in India, 2009, NCRB, Ministry of Home Affairs

□□□